

Szlakiem Powstania Wielkopolskiego w 100. lecie zakończenia działań militarnych i podpisania pokoju w Trewirze- Front Zachodni

W dniu 27 września Kobiety z Gminnego Stowarzyszenia Kobiet Gminy Kamieniec realizując zadanie publiczne współfinansowane przez Gminę Kamieniec pn. „ Działalność wspomagająca rozwój wspólnot i społeczności lokalnych” udały się szlakiem Powstania Wielkopolskiego.

Pierwszym z miejsc, które odwiedziły było Muzeum Pożarnictwa w Rakoniewicach. To wyjątkowe miejsce. Lokalna historia spleta się tu z dziejami wielkopolskiej zaradności i gospodarności, solidarności obywatelskiej wobec zagrożeń i klęsk, wspólnego działania dla dobra całej społeczności. Można nacieszyć oczy pięknymi przedmiotami z minionej epoki i wrócić do dziecięcych marzeń, jednak nie bez refleksji, że ogień to wciąż wielka niszcząca siła.

Muzeum w Rakoniewicach przypomina też, że ochotnicze straże pożarne były w zaborze pruskim czasem jedynymi polskimi organizacjami patriotycznymi. Młodzi Polacy wstępowali do nich, by ćwiczyć tężyznę fizyczną, śpiewać polskie pieśni i wspólnie obchodzić święta narodowe. Zaborcy próbowali je kontrolować, ale nie mogli ich zakazać. Sto lat temu polscy strażacy przystąpili do wielkopolskiego powstania.

Polskie organizacje strażackie przede wszystkim stały na straży ładu i porządku publicznego zabezpieczając miasta i wsie m.in. przed pożarami powstającymi na skutek różnych prowokacji oraz samą swoją obecnością przeciwdziałali bandytyzmowi. Jako grupy zorganizowane cieszące się zaufaniem społecznym zabezpieczali drogi przejazdowe, magazyny z amunicją i z żywnością. Pilnowali porządku, chronili mienie publiczne, w tym urzędy i obiekty komunalne.

Kolejny krok kobiety ze Stowarzyszenia postawiły w Parowozowni Wolsztyńskiej. Dzięki uprzejmości przewodnika parowozowni uczestniczki miały możliwość usłyszenia

o wydarzeniach związanych z wyzwoleniem miasta podczas **Powstania Wielkopolskiego**.

W działaniach tych znaczącą rolę odegrał parowóz Ol49-69. Jak się dowiedziano Wolsztyńskie Parowozy miały swój udział w długo wyczekiwanej wolności miasta.

Następnie zgodnie z planem zwiedzono Kopanice - wieś położoną na prawym brzegu Obry, 14 km na pld.zach. od Wolsztyna przy szosie do Sulechowa. Punktem docelowym był Cmentarz parafialny w Kopanicy, którego administratorem jest parafia p.w. Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej. Wśród wielu nagrobków znajdujących się na terenie nekropolii warto zwrócić uwagę na **grób Anny Sewohl** - łączniczki Powstania Wielkopolskiego, która zginęła dnia 20 maja 1919 roku nad Obrzańskim Kanałem Północnym *jako ofiara zmartwychwstającej Ojczyzny Polskiej* podczas przeprowadzania przez granicę polskiego lekarza. Jej grób znajduje się blisko wejścia po lewej stronie głównej drożki. Nagrobek został niedawno odrestaurowany.

Realizując kolejny etap wycieczki zatrzymano się w Kargowie, a dokładnie na placu Berwińskiego. Znajduje się w tym miejscu pomnik upamiętniający Powstanie Wielkopolskie. Na niewysokim cokole umieszczony jest głaz z napisem „*Chwała Bohaterom Powstania Wielkopolskiego 1918-1919*”. Otoczenie zaprojektował Henryk Jagoda. Odstąpienie pomnika miało miejsce dnia 2 lutego 2009 roku.

Właśnie w tym dniu - 90 lat wcześniej - w 1919 roku doszło do krwawej bitwy o Kargowę. Niestety, powstańcy stracili miasto. W wyniku przegranej do 1945 roku miasto znajdowało się w granicach państwa niemieckiego. Z lewej strony na cokole widoczna jest zachowana mosiężna tabliczka z napisem w języku rosyjskim. Pochodzi ze stojącego w tym miejscu

w latach 1945-1990 pomnika żołnierzy radzieckich.

W dalszej części wycieczki, uczestnicy mieli możliwość zobaczyć Obelisk na Placu Powstańców Wielkopolskich w mieście Babimost. Poświęcony jest on upamiętnieniu walk o wolność Ziemi Babimojskiej. Daty na nim oznaczają:

Rok 1655 to walka z najazdem szwedzkim w czasach „potopu”. Podjął ją Starosta Babimojski Krzysztof Żegocki, za co uzyskał chwalebne miano „Pierwszy Partyzant Rzeczypospolitej”. Utworzył on z miejscowej drobnej

szlachty, mieszczan i chłopów oddział partyzancki, z którym zdobył Kościan i ruszył na odsiecz Jasnej Górze.

Rok 1919 to Powstanie Wielkopolskie 1918/19. Mimo usilnej germanizacji Ziemi Babimojskiej, prowadzonej przez władze Prus i Niemiec, większość jej mieszkańców zachowała polską tożsamość narodową, czego dowodem jest udział ponad 100 Babimojszczan w Powstaniu. Walczyli oni w Poznaniu, przeszli szlak bojowy do Babimostu, wyzwając miasto 24 stycznia 1919 r. Odparli nieprzyjacielską ofensywę, zatrzymując Niemców na linii jezior obrzańskich w Grójcu Wielkim, nie pozwalając im wtargnąć do Wielkopolski.

Rok 1945 to dla Ziemi Babimojskiej powrót do Macierzy po 152 latach narodowej niewoli. 29 stycznia rano, 12 zmotoryzowana brygada Armii Radzieckiej z 11 Samodzielnego Korpusu Pancernego dowodzonego przez gen. mjr Filipa Rudnika zajęła Babimost.

Zwiedzono również Głaz z tablicą pamiątkową na placu Powstańców Wielkopolskich. Na niskim betonowym cokole znajduje się duży pomnik, ustawiony w lutym 1959 r. Obecnie na jego przedniej stronie znajduje się ozdobiona wizerunkiem orla metalowa tablica z napisem poświęconym powstańcom wielkopolskim oraz bohaterom walk o polskość i wolność ziemi babimojskiej oraz datami 1655 - 1919 - 1945.

